

Δ

Δ

Двѣжѣ, жешн. парт. двѣжѣ. (καὶ διὰ ἄορ. двѣжѣжѣ. μελ. двѣжѣ, еши κινѡ, σαλεύω, σκύλλω. Двѣжѣ, жиши (по). ἄορ. подвѣжѣ. = τῷ προηγουμ. двѣжѣ. Σπαθ. καὶ μεσ. двѣжѣса, жешиса (καὶ-жишиса). κινουμαι, σαλεύομαι, σκύλλομαι. ὁ μελ. подвѣжѣса καὶ по двѣжѣса.

Двоє, ѱχѣ. οὐδ. δύο (ἰσοδυναμεί με τὸ κοιν. дуари).

Двоєслоўѣ, а. ἄρσ. (ἐπιθ. Γρηγορίου τοῦ διαλόγου) διάλογος. ἀλλὰ διάλογος = бесѣдовникѣ, καὶ ὄρα τὴν λέξι. Двоєслоўѣ δὲ = δίλογος. οὐ καλῶς ἄρα μεταφράσθη ἢ Ἑλληνικῇ λέξις διάλογος, διὰ τοῦ двоєслоўѣ. καὶ ὄρα περὶ αὐτῆς ἐν τῷ ἀ. τόμῳ τοῦ περὶ συγγενείας τῶν δύο γλωσσῶν τοῦ Οἰκονόμου, σελδ. 280).

Двѡца, ѱ. θηλ. δυάς.

Двѡрѣ, а. ἄρσ. αὐλή, ἔπαυλις.

Двоѣзычникѣ, а. ἄρσ. = двоѣзычный.

Двоѣзычный, а, ѱ. ἐπιθ. δίγλωσσος.

Двѣ, двою. θηλ. (αὶ) δύο.

Двѣстѣ, двою стѣ. (καὶ διὰ τὰ τρία γένη). διακόσιοι, σια, σια. (καὶ двѣсти. μόνον ἄρσ. καὶ θηλ.)

Девѣльѣ, а, ѱ. ἐπιθ. παχὺς, παχυλός, παχυμερής. (τὸ συντετμημ. ἀναβιβάζει τὸν τόνον Девѣлѣ. 214).

Девѣлѣствѡ, а. οὐδ. πάχος, παχύτης (196. ὄχλος).

Дѣбрь, ѱ. θηλ. φάραγξ. § — дгненнаѣ. (εὐαγ. Λ. 12). ἢ γέεννα τοῦ πυρός.

Девѣтѣны, ѱ. θηλ. (πληθ). τὰ ἔννατα.

Дѣвѣтъ, ѱ. ἐννέα.

Дѣлѣ, ѱ. θηλ. πίθος. § οὔτѣлѣ. Δѣлѣ. τετρημένος πίθος.

Дѣмонскѣй, а, ѱ. ἐπιθ. = бѣсѣвскѣй.

Дѣмѡнѣ, а. ἄρσ. (ἐλλ.) = βέβѣ.

Денѣрѣй = динарѣй.

Дѣнѣца, ѱ. θηλ. ἐωσφόρος. 2) ἐκκλησίας. ὁ πρῶτος τῶν δαυμόνων (καὶ τότε ἐστὶν ἄρσ.)

Дѣнѣ, а, ѱ. ἡμέρα. § Дѣнѣ ѡ а, ѱ. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἡμέραν παρ' ἡμέραν. § а, ѱ. ἡμέρας, μεθ' ἡμέραν (τὴν ἡμέραν δηλ. καὶ οὐχὶ τὴν νύ-